

насочено към самодржеца, който в това време се прехвърля от едно седло на друго.

От всички страни се стичат българи към застрашения си вожд.

Иоан Асен стиска щита до гърдите си, високо размахва ръка. Като огън блести стоманата на меча му. Той се спуща да разкъса обграждащия го обръч. Людете го закриват с тела, с оръжие, със щитове. С мъка удържат отчаяния напор на гърците и наемниците. Александър се впуска към опасното място. Ала пътя му се препречва от двесте копия. Конниците му се натъкват на острията. Издигат се планини от убити. Хоругвите висят на парцали по дръжките си. Завързва се незапомнено строен бой. Стратор Дянко размахва високо и тревожно разкъсаното знаме на свети Димитър. От далеч протостратор Радул забелязва знака за опасност и с отчаяна скорост се отправя на помощ. Конят му нагазва в Мала река, преплува я, излиза цял мокър и тръпнещ на отвъдния бряг. След него във водите навлиза цялата му конница.

Ромейските копиеносци яростно отблъскват напора на Александровите люде. Войските, които вардят близките на кир Тодор, не смеят да го напуснат и да се върнат назад. Уловили с ръце шиите на конете си, почти легнали връз тях, Радул и конниците му летят като опънати стрели. Сякаш гневен орел връхлита протостраторът в гъстия бой. Той бодва коня си, изправя се на стремената, грабва въдите със зъби, в лявата си ръка стиска копие и щит, с дясната почва да нанася страшни удари. Заграден от везейски пешаци, които се трупат край него и го вардят със щитовете си, , от крънски копиеносци, които държат сулиците си около него като настръхнала гора от острия, той полека напредва към застрашеното място. Ромейските копиеносци, които се бият срещу Александър, почват да отстъпват, мнозина от тях се спускат срещу протостратора и вихрената му конница.

Тежка гавелота избръмчава и пронизва рамото на Радула. Той изтървава меча си , залявява се на седлото. Ала веднага се окоптва,